

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Komisja Spraw Zagranicznych

2014/0180(COD)

13.11.2014

PROJEKT OPINII

Komisji Spraw Zagranicznych

dla Komisji Budżetowej

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (EU, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (COM(2014)0358 – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Christian Ehler

PA_Legam

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek, którego celem jest dostosowanie rozporządzenia finansowego do przepisów nowych dyrektyw w sprawie zamówień publicznych i zawierania umów koncesyjnych. Wniosek ten obejmuje modyfikacje w art. 190 dotyczącym udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych, który jest ważny dla Komisji Spraw Zagranicznych.

W rzeczy samej obowiązek stosowania ogólnych zasad UE dotyczących zamówień publicznych w odniesieniu do środków zarządzania kryzysowego w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, a w szczególności do misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, jest przyczyną znacznych opóźnień w nabywaniu ważnego sprzętu i usług, co ma poważny negatywny wpływ na funkcjonowanie misji.

Zasadniczo misje w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony muszą być realizowane w warunkach kryzysu i w ograniczonym czasie. Ich podstawą jest jednomyślna decyzja Rady, która dostrzega potrzebę pilnych działań w odpowiedzi na sytuację kryzysową. Niemniej jednak stosowanie istniejących zasad finansowych, które opracowano na potrzeby funkcjonującego europejskiego rynku wewnętrznego, w sytuacjach kryzysowych w krajach takich jak Mali lub Sudan Południowy oznacza często, że dostarczenie ważnych materiałów ma miejsce ponad sześć miesięcy po rozpoczęciu procedury przetargowej.

Stawką jest tu wiarygodność UE na arenie międzynarodowej, zwłaszcza wtedy, gdy Unia podejmuje się ważnych zobowiązań na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, jak np. w 2008 r. w Gruzji. Często zagrożone jest również bezpieczeństwo jej pracowników, którym brakuje istotnego wyposażenia, takiego jak pojazdy opancerzone. Ów niebezpieczny brak skuteczności był przedmiotem krytyki Trybunału Obrachunkowego w jego sprawozdaniu specjalnym z 2012 r. poświęconym wsparciu UE na rzecz Kosowa, w którym zawarto wniosek, iż określone w rozporządzeniu finansowym zasady dotyczące zamówień „nie przystają do misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony [...], w przypadku których czasami konieczna jest szybka i elastyczna reakcja”.

Komisja Spraw Zagranicznych uważa wobec tego, że należy wprowadzić specyficzne zasady dotyczące misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, które z definicji realizuje się w warunkach kryzysu lub w sytuacji pokryzysowej. Jest to zgodne z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2013 r., w których zwraca się [ona] „do Komisji, Wysokiego Przedstawiciela i państw członkowskich o zapewnienie, by procedury i zasady dotyczące misji cywilnych pozwoliły Unii na większą elastyczność i przyspieszyły rozmieszczanie misji cywilnych UE”.

Choć Komisja Spraw Zagranicznych popiera wszelkie wysiłki mające na celu poprawę skuteczności w oparciu o obowiązujące zasady, jest jednocześnie zdania, że jedynie specjalny zbiór zasad obejmujących elastyczniejsze procedury i umożliwiających odejście od obecnego indywidualnego podejścia może gwarantować szybkie rozmieszczanie misji stosownie do potrzeb logistycznych i wymogów bezpieczeństwa. Tego rodzaju zasady gwarantowałyby odpowiednią ochronę interesów finansowych Unii w kontekście dążenia przez UE do osiągnięcia kluczowych celów w dziedzinie bezpieczeństwa oraz w rezultacie stanowiłyby lepszą odpowiedź na konieczność należytego, skutecznego i wydajnego zarządzania

finansami.

Ponadto należałoby wprowadzić inne poprawki do rozporządzenia finansowego, aby podnieść stopień efektywności misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, czym jednak Parlament nie może się zająć w kontekście tego wniosku. Komisja powinna w szczególności rozważyć możliwość wprowadzenia zmian do art. 56, aby umożliwić przekazanie dowódcy operacji cywilnej uprawnień w zakresie wykonywania budżetu, tak jak ma to miejsce w przypadku szefów delegatur UE. Tego rodzaju zmiany pozwoliłyby na szybsze i elastyczniejsze powoływanie i funkcjonowanie misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, dzięki czemu mogłyby one wykonywać swój mandat skuteczniej oraz w sposób lepiej dostosowany do warunków kryzysowych, w jakich działają.

POPRAWKI

Komisja Spraw Zagranicznych zwraca się do Komisji Budżetowej, jako do komisji przedmiotowo właściwej, o wzięcie pod uwagę następujących poprawek:

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 13

Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012

Artykuł 190 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących szczegółowych zasad odnoszących się do udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych, zgodnie z art. 210.

Poprawka

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących szczegółowych zasad odnoszących się do udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych, zgodnie z art. 210. ***Zasady te powinny obejmować szczegółowe przepisy dotyczące udzielania zamówień w zakresie misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, aby zagwarantować szybkie i elastyczne przeprowadzanie operacji, oraz w szczególności wprowadzające specjalne przyspieszone procedury do stosowania w odniesieniu do wszystkich misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.***

Or. en

Uzasadnienie

Misje w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z definicji realizuje się w warunkach kryzysu lub w sytuacji pokryzysowej oraz w ograniczonym czasie. Ogólne zasady UE dotyczące udzielania zamówień nie są przystosowane do tych sytuacji, a ich stosowanie powoduje znaczne opóźnienia i prowadzi do niskiej skuteczności. Stosowanie istniejących przepisów w zakresie elastyczności w oparciu o indywidualne podejście nie rozwiązuje problemu w sposób zadowalający. Należy zatem przyjąć specjalne zasady w drodze aktu delegowanego, zwracając przy tym należytą uwagę na specyfikę cywilnego zarządzania kryzysowego.